

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ITÁLIE 2007 - ELBA

Elba - Porto Ferraio

Den první sobota 30.6.2007, Třebívlice, CZ

Teplota 18°C, tachometr: 17923km, tankování: 19 l

Vstávám po 8h a jdu po snídani zabalit poslední věci na cestu. Zredukuji ještě počet věcí, zdá se mi toho zbytečně moc a pěchuju to do brašen a roury. Místa mám až až, Jsem na tom skoro stejně jako loni, když jsem jel do Alp. Kolem 9h mám zabaleno a nic mi nebrání vydat se na cestu. V 9:30h jsem už na hlavní silnici a jedu směrem na Louny, Ranou a Plzeň. Kluci se mi ani neozvali na zprávy neodpovídají a tak doufám, že jsou v pořádku, snad později se ozvou jak jim to na tom Balkáně jde. U Rané chytám první přeháňku. Na karlovarské křižovatce tankuji 13 l a kousek za Jesenicí potkávám jinou motorku, taky nabalenou. Jedeme část cesty společně, několik slov spolu prohodíme na semaforu, kdo kam jede a tak. Oni míří na pivní slavnost. V centru Plzně se rozdělujeme a každý si jede po své trase, on do Domažlic já na Rozvadov po dálnici. V Rozvadově ještě dotankovávám do plné, což je 6,7 l (na stav jaký jsem měl při prvním dotankování, to bylo 6 l, takže spotřeba se pohybuje okolo 5l). Docela žasnu. Kvůli Albánii a kvalitě benzínu mi doporučili vyndat katalyzátor, že by to mělo takový vliv?? Loni jsem jezdil pořád za 6,5l/100km. Jedu po dálnici na přechod, kam přijíždím ve 12:30h. Pokračuju po č.93 kde beru směr na Regensburg. Předemnou je pěkně černo a žene se to na západ, ale naštěstí já jedu na jih, tak se tomu snad vyhnu. Než jsem dojel do Regensburgu, dvakrát sprchlo, za Regensburgem zastavuju na parkovišti, trochu protáhnout tělo. Přišla mi akorát zpráva od Lenky, že bude nejlepší se co nejdřív dostat za Alpy, protože se sem cosi žene, tak tedy nepojedu na Augsburg jak jsem původně chtěl, ale stíhnu to po dálnici. Začíná pršet a tak to mé rozhodování jen urychluje. Jedu směr München. Po pár kilometrech se černota mění na světlejší oblačnost a dost vysokou tak to snad bude dobrý. Nad Münchenerem se to roztrhalo, občas vysvitne i slunce. Průjezd centrem Münchenu je v pohodě, asi 20 minut. Už je i teplo a nebe bez mraku, za městem zastavuju na malou pauzu před pár hodinami jsem byl na Rozadově kde bylo zataženo a 13°C. Po č.95 jedu na GAPA (Garmich-Partenkirchen), je nádherně, modré nebe, vynořují se Alpy. Projíždím Gapou, městečko je tiché, uklizené a příjemné jako vždy. Beru to na Lermoos, protože už je po 16h, nejvyšší čas někde to zaparkovat a pořádně se vyspat. Mířím do známého kempu u silnice za pumpou BP. Domlouvám se s paní na 8,9 e a jdu se ubytovat. Stavím stan a vzpomínám kolikrát už jsem tady byl. Po vybalení sepisuju poznámky, sedím si jen tak v tričku, to je krása. Jdu se osprchovat, pak vařím něco k večeři a po zbytek večera vegetuju.

Den druhý neděle 1.7.2007, Lermoos, A

Teplota 10°C, tachometr: 18449km, tankování: 19 l, ujeto: 262km

Ráno vstávám po 7h, dělám si snídani a tak podobně. Venku je modro, slunce začíná svítit, ale je pěkná kosa, pouze 10°C. V noci byla ještě větší, típlul bych si tak 6°C. Začínám balit a čekám až slunce osuší stan. Taky jsem nalomil tyčku od stanu, sousedi mi půjčili pásku a tak jsem to tak nějak spravil, snad to vydrží. Stan už má taky konečnou budu se muset po těch společných letech podívat po novém. Jedu natankovat, doplnit do plné nádrže 16l /20 euro. To znamená, že jsem ujel 350 km na 16l, tedy jsem pod 5 l, přesně 4,7l /100km. Po č. 314 na Reute a pak odbočuju na č.17 na Augsburg. Za Füssenem odbočuju a podle šipek jedu k hradům. Jsou tu dva vedle sebe, což jsem tedy nevěděl. Jeden je Neuschwanstein a ten druhý je podle cedule na ukazateli

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Hohenschwangau. Vstup je společný pro oba dva zámky, tedy budova dole u hlavní silnice je pokladna. Nejdříve se dívám kde můžu zaparkovat, všechna parkoviště jsou placená a nebo jsou dost daleko a pak se musí pěkný kus zpět do kopce. Parkuji tedy hned u jezera na placeném parkovišti stojí to 2e. Věci si dávám k hlídači, takže se nemusím s ničím tahat a jdu jen s foťákem. Pak mířím do pokladny koupit si lístek na Neuschwanstein, který stojí 9 euro na druhý zámek je cena stejná. Jdu podle šipek k hradu. Cesta vede do kopce, jdu asi 30 minut. Převýšení na zpocením trika stačí. Cesta vede jakým si lesoparkem, lze i odbočit z trasy a projít se po lese. Já jdu nejdříve k hradu, jsem u brány v 10:20h a prohlídka začíná v 11:05h, mám čas. Jdu se tedy podívat lesem na vyhlídku nad hradem. Cestou je krásně vidět okolí a hlavně na druhý hrad, který je o něco níž. Mezi nimi je údolí s jezerem. Pak jdu dál k mostu vedoucím nad malým kaňonem, za Neuschwansteinem. Je tu nejhezčí pohled na zámek a tudíž se tu dá udělat pěkná fotka. Do kaňonu pod mostem padá vodopád na třech kaskádách. Cesta mi trvala zhruba 10 minut. Chvilku se tu dívám a pozoruji okolí a kochám se pohledem do kraje. Turistů je tu tedy habaděj. To jsem asi ještě přišel včas, protože otvírali v 8h a zpět od zámku po prohlídce ještě nikdo nešel. Jdu zpět a na hradě jsem něco malinko před 11h. Čekám až se na turniketu objeví číslo shodné s tím co mám na lístku. Jdu se skupinou turistů do útrob hradu. Je to tu zajímavé i když vybavení jednotlivých místností a pokojů je dost obyčejné a ne nijak zvláštní. Nejvíce mě zaujala kaple s malovanými zdmi, kde je na podlaze mozaika sestavená z 2 milionů kousků, ložnice krále kde jsou vyřezávané postele, obývací, ze kterého je vstup do malé krápníkové jeskyně a výstup z ní vede zase dál do další chodby zámku. Hlavní sál je v nejvyšším patře hradu. prohlídka trvala asi 45 minut. Ven se vychází zásobovacím nebo únikovým tunelem, který ústí na boku zámku. Pak jdu ke spodní části vodopádu, něco málo fotím. Vracím se na parkoviště. Cestou dolů je slušný smrad, protože koně, kteří vozí turisty nahoru ke hradu vykonávají svou potřebu po cestě, kde je zrovna napadne. Jde sice za nimi uklízeč, ale on to nesbírá, ale spíš rozmazává po celé ulici. Mouchy mají hostinu. Jdu se podívat ještě na druhý hrad. Ve 12:30 už jedu dál, zpět do Füsenu. Na chvilku se tu zastavuji a pak jedu dál, odkud jsem sem přijel. Objíždím tunel v Lermoosu a jedu na letošní první passo Fernpass 1209m.n.m. už je tu 30° C. Na vršku odbočuji na č.189 a jedu přes Obsteia a pak do Mötz a po č.171 do Silz. Jsem na placené silnici na passo Timmelsjoch (passo Rombo), ale kolik bude stát nevím. Silnice je pěkná, zatáčky 60 a 90°C, ale jde to pomalu. Cesta sem do Solden mi trvala 2h. Tak trošku špatně jsem uhnul a zajel jsem do Oberurgul. Silnice tu končí a tak to obracím a vracím se zpět na Hochurgul. Přijíždím na mýtnici, platím 11 euro. Jedu až nahoru na Passo Rombo 2519m.n.m. Cestou už mizí i stromy, sem tam je tráva, jinak kameny a sníh. Zastavuju u cedule a tradičně dělám foto pod cedulí. Jsou tu Slovinci, fotíme se navzájem, chvilku kecáme, pak jedu dál, protože je tu pěkná kosa. Sjíždím dolů a jsem konečně zase v Itálii a přes Moos jedu do St. Learhard, cesta stále klesá, jedu tunely a zatáčkami až do Merana. Předjíždí mě parta motorkářů a jeden má FZ6 jako já. Ukazuje palec nahoru, má pravdu, předsedo. V Meranu jedu do Lany, kde chci najít nějaký kemp. Jezdím tedy po městě a hledám. Je supr teplo, 32° C, tady už rostou palmy, banánovníky a oleandry. Tahlr oblast je taková anomálie, průrvou mezi Alpami sem proudí teplý vzduch od jihu a je tu teplo, člověku ani nepřijde, že je v Alpách. Málem mě sejmul nějaký debil. Nejprve chtěl zastavit na pravém kraji silnice a pak hodil blinkr doleva a vyrazil ke středu silnice tak, že zablokoval celý pruh. Brzdím jak o život, nevím proč, ale pořád se přibližuju moc rychle. Musím říci, že jediné co mi proběhlo v té chvíli hlavou byla jen myšlenka ...“a je to v prdeli“, žádný život ve vteřině a tak, vlastně jsem koukal na to auto a říkal jsem si kam to naperu. A vtom se stal zázrak, už jsem měl před očima přední kolo zapíchnuté v jeho nárazníku, ale jak se desky pořádně zahřály a nebo díky tomu, že jsem dostal rychlost pod určitou mez, tak se účinek znásobil a zastavil pár cm od jeho káry. Zadní kolo bylo pomalu v luftu, no neměl jsem sílu ani nadávat, byl jsem rád, že je to tak jak to je, a to jsem jel něco kolem 50 km/h. Nedovedu si to představit, kdybych jel 80km/h. Zatím jsem žádný kemp nenašel a tak se držím směrem na Bolzano, silnice vede společně s dálnicí a asi po 3 km vidím odbočku na Lana z dálnice. Říkám si, zkusím, snad budu mít štěstí. Zajíždím do města a hned vidím cedule na kempy. Jeden je hned vedle silnice, druhý ukazuje dál do města. Jedu na ten dál od silnice, šipky mě vedou do jablečných sadů. Jsou tu kempy dva. První je však 4*, ale jdu se zeptat na cenu. Chtějí 18 e, prchám pryč. V druhém chtějí 10 euro. Pán tady neumí ani slovo anglicky a tak na mě zkouší němčinu, ale to zase není nic pro mě a tak bere kolo a pod sedačkou má ceduli FOLLOV ME, jako na letišti. Vybírá mi místo a já stavím stan. Jsem docela unavený a tak večer trávím obvyklým způsobem, sprcha, večere, poznámky. Přichází ke mě cyklista, co právě přijel. Trochu klábosíme a pak už jen vegetím a koukám po okolí.

Den třetí pondělí 2.7.2007, Lana, I

Teplota 19°C, tachometr: 18711km, tankování: 11 l, ujeto: 365km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Celou noc, teda od 21h leje jako z konve a je bouřka, takovou jsem v Alpách ještě nezažil a je to fakt něco, drží se to nad okolními kopci. Na chvilku přestane a pak se to zase spustí s ještě větší silou. Hlavně, že stan drží. Ráno vstávám před 8h, balím, snídám. Kecáme s Rakušany, co dorazili večer. Jedou ze Španělska. Nechápu jak tohle všechno na motorky dostali. Velký stan, stoleček, židličky... Je zataženo, občas mrholí, ale už je alespoň teplo a ne jako včera ráno. Od Bolzana se to začíná trochu trhat a tak to snad půjde. Zabaleno a přichystáno na cestu mám v 9:30h. Cestu zvolím podle počasí. Buď na Belluno nebo kolem dálnice na Veronu. Na hajzlíku jsem pobavil jednoho kempaře, když u mušle mám v puse kartáček a nemůžu mu odpovědět na pozdrav. Když jsem skončil vysvětlil jsem mu, že jsem mu nemohl odpovědět, protože by mi spadl kartáček do hajzlíku. Tlemí se jak protrženej. Platím 10 e a vyrážím na cestu. Jedu na druhou stranu od kempu než jsem přijel, vyjíždím u té cedule, kterou jsem večer viděl jako první. Najíždím na dálnici a jedu až do Bolzana. Je tu pěkný chaos silnic. Vlastně se tu kříží neplacená s placenou, přejíždí se po mostě pod a váma jsou vidět myta. Do toho spousta nadjezdů a podjezdů, které ty dálnice spojují. Já jedu pořád po modrý směrem na Brenner. Projíždím městem a před tunelem odbočuju doprava. Vidím nějakého dědu a tak zastavuji přímo u něj a ptám se ho jak se dostanu na Karrer pass. Mluví jen německy, to je jasný, posílá mě zpět na hlavní silnici a mám jet dál a odbočit až za tunelem. Je to tak jak říkal. Za tunelem je kruháč a z něj vede doprava tunel. Slušně do kopce, to je ono. Silnice č.241 vede pěkným kaňonem, červené skály, šífka jen na silnici a potok. Nádhera, jsem unešen, fakt něco pro mě. Zastavit moc nejde, ale v jednom místě zastavuji a dělám foto. Pak cesta stoupá až na passo Karrer 1752m.n.m. a klesá zas k hlavní silnici č.48 vedoucí na Canazei a Predazzo. Po cestě jedeme s 3 Němci až na Da Vigo di Fassa, kde se rozdělujeme. Jedu na Moemu a za ní na Passo Pellergino 1918m.n.m. Počasí je stále divný, je pod mrakem, ale na déšť to nevypadá. Na passu je mlha a pěkná zima, není tu však cedule s nadmořskou výškou, ale jen cedule obce na které je výška vyznačená. Sjíždím do Cencemighe a po č.203 se dávám na Agordo směrem na Bellungo a před ním odbočuju na Sedio. Na chvilku si dělám pauzu. Tady už je teplo, 25°C. Jsem skoro za Alpama a je to dost znát. Pak jedu na Trichianu a passo St. Boldo 705m.n.m. Jsou tady cedule se zákazy vjezdu ve všední dny. To jsem teda zvědavý co z toho vyleze. Jedu až na passo a provoz není skoro žádný, což je podezřelý. Jedu dál a ujedu asi 40km a rozsvěcí se mi hladové oko. Hned za horizontem je cedule uprostřed silnice se zákazem vjezdu a pod ní papír psaný na počítači, který by ale člověk mohl luštit lupou, navíc jen v italštině. Problém je i v tom, že 40km zpět už nedojedu, tak musím něco vymyslet jak se dostanu dál. Kousek dál je semafor a nějací kluci. Volají na mě ať klidně jedu, tak jedu. Dojedu k semaforu se to opakuje, ale čekám až naskočí zelená. Mezitím mizejí v prvním tunelu. Když naskočí zelená jedu dál a projíždím prvním tunelem, ve kterém 180° zatáčka. Za tunelem je další semafor pro druhý tunel, kluci jsou už u druhého tunelu se stejnou 180° zatáčkou. Zase na mě volají a tak jedu dál i když je na semaforu červená. V druhém tunelu je přes cestu nějaká vrtačka, hadice od kompresu, elektrické kabely a jiné podobné věci. Máchají rukama, že to půjde. Odtahují od zdi vrtačku asi půl metru, ale ještě tu jsou hadice, obětavě na ně skočí a přišlapují je k zemi. Přejíždím je, ale všude je dost vody, celkem mám strach, aby mi pneumatika neuklouzla na té hadici a neskončil jsem na zdi. Ale je měkká tak je to v pohodě. Za tunelem stojí auta dělníků. Sjíždím dolů a projíždím další 4 tunely se 180° zatáčkami. Dole potkávám cyklistu, ptá se mě jestli je to průjezdný, říkám, že ano. O něco níž pod passem, dělám foto. Kluci lezou po zábradlí a něco tam řvou. Tak to byli asi ti dělníci, jdoucí z oběda, připomnělo mi to: "In Turkey is normal, no problem!" Sjíždím dolů do Tarza a jedu na Follinu. Tady tankuju 11 l / 15e. Pak jedu na Pieve di Sol, Villorba, Treviso a pak už po staré známé silnici č.13 dál na Mestre, Venezia, a po č.309 dál na jih. U Trevisa trochu sprchlo, ale jinak je 32° C. Za Venezii je zase přehánka, teplota stoupá. Je to pěkně zasekaný a tak jedu po italsku, předjíždím a kličkuju, držím si svých 80 -110 km/h. Za Chiogii stavím u pumpy na malou pauzu, protože se asi něco stalo, kolona stojí úplně. Asi po půl hodině jedu dál, zase trochu prší, ale silnice není ani mokrá. Předjíždím celou kolonu, protože proti mě nic nejede. Beru to i přes odbočovací pruhy, mávám jako slušný motorkář dvěma, co jedou proti mě, a oni to policajti. Jedu dál a zařazuju se do pruhu až vidím policejní auto, policajta s plácačkou, který řídí dopravu. Zastavuju, ale on mi ukazuje, že mám ještě projet. Jedu kolem něj a děkuju mu. Je tu vysypaný kamion v zahrádce, zničil jim u baráku posezení. Ještě, že tam nikdo nebyl. Překládají náklad na druhý kamion. Pokračuju dál přes Rossolina, Mesola, Pomposa až před Ravenou uhýbám na Reno do Marina Romea. Jsou tu celkem slušný kempy, přímo u moře. Objíždím je, nejdražší je Romeo 17,8e ostatní dva po 12 a nějaké drobné. Minule jsem byl v Romee, dneska zůstávám v Pinete za 12,5e. Vyřizuju vše na recepci a rovnou platím. Jdu se ubytovat, stavím stan, dělám si něco k jídlu a pak se jdu podívat k moři. Vracím se něco k 21h. Jdu do sprchy a pak už mě čeká jen spánek.

Den čtvrtý úterý 3.7.2007, Marina Romea, I

Teplota 20°C, tachometr: 19076km, tankování: 14,85 l, ujeto: 378km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Ráno vstávám před 8h a je už pěkně teplo, obloha je vymetená, bez mráčku. Dnes bude konečně to správné teplíčko. Dělá snídani a hlavní očistu. Teď jsem si tak uvědomil, že včera bylo pondělí a tak asi ta cedule v tom průsmyku nekecala. Kolem 9:30h mám zabaleno, tak jdu k moři. A co se nestalo, přesně v 10h, jsem zase po dlouhé době u moře a koupu se. Vegetím tu tak do 11h. Lítají tu stíhačky a vrtulníky. U moře ležím na šutru, je krásně teplej a je mi fajn. V kempu ještě dávám sprchu a dobaluju poslední věci. Před 12h, odjízdim. Směr Ravena a Rimini, před Rimini tankuju 14,85l/20 euro. Na benzínce se samoobsluhou je paní která mačká kde co a nejde jí to. Tak jdu k jinému stojanu, nacpu tam peníze, ale naskočil mi jiný stojan, právě ten kde je ta paní. Tak se přemístím. Omylem jsem zvedl jinou pistoli, na naftu. Naštěstí jsem si toho všiml, ale co na to ten bankomat. Když jí položím a zvednu senza PB, už to nereaguje a nafta taky ne, bankomat taky nesvítí. Volám tedy obsluhu, naštěstí tu jeden pikolík je. Ptá se mě, jestli jsem tam dal peníze, říkám, že 20euro na 4 stojan. Teď když zvedl pistoli, čerpadlo už běží a tak v klidu natankuju. Jedu dál. Před sebou už vidím Apeniny a moc se těším jak se jimi projedu s mou FZ6, která je tu vlastně poprvé, no i když je to moje Italka. U Rimini najíždím na dálnici A14 a jedu až do Fano, tady odbočuju na č.3 směrem na Fossombrone. Za dálnici platím 2,4e apo neplacené pokračuju. Sjíždím na exitu na St.Ippolito a jedu na Pergola, Sassoferaro, konečně pěkné zatáčky - holt Apeniny, kaňonem jedu do Frassasi. Je tu krápníková jeskyně, ale chtějí za vstup 15 e, tak to jindy. Jedu se podívat na klášter ve skále Madonna di Frassasi. Pěkný výstup po boku kaňonu. Délka je asi 1 km, ale převýšení je taky solidní, během chvilky člověk kouká na maličká auta dola na silnici v kaňonu. Pak jedu dál do St. Vittorie, mají tu být románské památky. Je tu bazilika a jedna ulice s věží a mostem přes říčku. Pod mostem jsou pěkný ryby, tak okolo 1m. Prohlídka městřka moc času nezabere, jelikož je opravdu malinké. Poté se vydávám dál a na hlavní se dávám na Fabiriano, ale dojedu k první velké křižovatce bez značek a nevím kudy dál. Zastavím si kolem jedoucí auto s paní a ptám se jí, kudy mám jet dál, ona na to, že jede do Cerreta a mám jet za ní. Tak jo, jedem spolu něco okolo 10km. V Cerretu mi ukazuje kudy mám jet dál, mávám jí a pokračuju na Matelica, St. Sevrino. Po silnici č.502 jedu na Serra Petrona, je supr. Ptám se jednoho cyklisty co se tu morduje, jestli jedu správně. Silnice vede na Carrdarolla, Sarrano, Amandola, Comunanza. Tady už to znám. Silnice č.502 fakt nemá chybu, samá zatáčka, klesání a stoupání. Člověk tu projede tolik zatáček jako u nás za celý rok. Pak už jedu po č.78 na Ascoli Piceno. Cestou ještě přejíždím mírné passo 702m.n.m a po hlavní už míjím Ascoli Piceno a mířím do San Benedetto del Tronto (S.B.D.T.). Dávám si ještě jednu přestávku, protože těch 150 km horama bylo opravdu náročných. V S.B.D.T. jsem za chvíli. Sjíždím přímo za kempem a jdu rovnou do recepce. Noc za 13,5e, ale mám přijít vyřídit papíry až ráno. Jdu se tedy ubytovat. Je to tady pořád stejný, bez trávy a stromy taky ořezali, takže to jediné co tu bylo fajn, stín ze stromů, tu také není. Moc kempařů tu není, jen několik kamperů. Nonna tu také není, ale staří známí z Roma tu jsou, zdravíme se. Pak jeden stan a jinak nikdo. Z paneláku však slyším český řev, praštěných cvičítelek. To to pěkně začíná. Jedu do supráče koupit si něco k jídlu. Je těsně před zavíračkou, ale nakoupit stíhám. V kempu dávám koupel, večeři a pak už za tmy, jen malou procházku kolem kempu. Promenádu opravdu žkzazili, okolo palem, kde byli oleandry je beton a malé ostrůvky s hlínou ve kterých je zasázená tráva a neonové lampy, které svítí ze spoda na palmy. Na chodnicích jsou nějaké točící se kraviny, asi pro turisty. Vchod na pláž, rovně od kempu je zabarikádovaný, něco se tam staví, vypadá to na nějaké jezírka a rybníčky. Uvidí se příští rok. Je vedro, teď ve 22h je 34 °C. Jdu zpátky do kempu a asi ve 23h jdu spát.

Den pátý, středa 4.7.2007, S.B.D.T., I

Teplota 24°C, tachometr: 19454km, tankování: 11 l, ujeto: 16km

Vstávám v 8h a jdu si udělat snídani. Pak jdu k moři. Vegetím tu až do 15h, kdy se začíná kapku zatahovat a zvedá se pěkný vítr, který vyhání lidi z pláže. Za chvíli už tu nikdo není a je to tu jako při písečné bouři. V kempu kecám s peruáncem Miguelem. Jsou tu nějakí Češi z Karlových Varů, říkají, že vyráželi v pondělí a dost u nás lilo, přšelo až do Venezie. jsem rád, že moje předpověď vyšla a stihl jsem to projet. Jdu se osprchovat a potom píšu zprávu Adrianovi, abychom se domluvili na našem setkání po 2 letech. Soused od Italů mi přinesl fén, abych si vyfoukal hlavu, říkám, že to je dobrý, uschne sama. Pak si k němu dávám nabít telefon a trávíme čas u jejich karavanu a kecáme. Ptá se mě na motorky a na GP na Rossiho, říkám mu, že ho nemám moc rád, že raději Biagiho a Cecu. Je mu 41 let a je tu se svou paní a svým prvním prckem, 9 měsíčním. Leze po zemi a baští hlínu a lístky. Rodiče mu je berou, já mu je dávám, prostě normál, děti kazím. Asi za hodinku se počasí probírá a zase je hezky. Oni berou kola a jdou se projet. Vegetím v kempu do večera a pak jedu do Centobuchi na večeři. Jedu se sousedama, abych jim ukázal kam na nákup, do Porto Grande. Trošku zabloudili a tak se chvíli hledáme v centru Porta d'Ascoli. Loučíme se a já jedu do restaurace La Palma. Dávám si pizzu a víno a vychází mě to jako nákup v supráči na jeden den 5,5 e. Nikdo tu sice anglicky nemluví, ale vytáhnu svoje odposlouchaná

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

slovička a vše zdárně vyřešíme. Když se chystám k odjezdu, zvedá se silný vítr a rychle se zatáhlo. Chvilku si ještě povídám s majitelkou, říká, že se udělala pěkná zima. Odpovídám jí, že tohle není zima, že u nás, v ČR je zima, tam je 13°C. Vítr sílí a tak sedám na moto a jedu do kempu. Motorku dávám mimo stromy, protože vítr je silný a mohlo by se stát, že se ulomí nějaká větev jak už jsem to tu zažil. Dost fouká a tak zalezu do stanu, jdu si lehnout, venku se stejně nedá být. Po chvíli lehce prší, ale není to nijak výrazný déšť.

Den šestý, čtvrtek 5.7.2007, S.B.D.T., I
Teplota 24°C, tachometr: 19470km, ujeto: 14km

Vstávám po 7h a vylézám až po 8h. Dnes je ta pravá klasika. Po mraku ani památka, vedro už od rána. Jdu si koupit něco k jídlu. Kolem 10h jdu k moři, zkontrolovat slanost vody a jsem tu do 16h. Když jsem přišel do kempu, sousedi z Ancony balí, loučíme se s tím, že se uvidíme příští rok, dáváme si na sebe kontakt. Obloha se kaboní, je úplně černo, to vypadá na bouřku. Jdu se osprchnout a už bouří. Lehce poprchává, hlavní řádění je nad Monteprandone. Během chvilky se pořádně ochladilo. Beru si věci a jdu pod stan ke grilu, kde si dělám a dávám kafe. Stav v kempu se podstatně změnil, je tu jedno auto, dva karavany a tři stany, když si vzpomenu jak tu bylo natřískáno před 7 lety. Je vidět, že to tu pěkně upadá, nikdo se tu o nic nestará, cena se zvyšuje, sociálka se rok od roku zhoršuje, a klienti ubývají, čím to asi bude?? Prší asi 30minut, ale pak zase svítí slunce. Po 20h, máme domluvený sraz s Vincenzem a tak vyrážím. Vincenzo přijíždí sám, jak jsem očekával, ale my to nějak zvládneme. Jak přijíždí, mává. Přivítáme se a tak trochu probíráme co je nového. Jedeme na Monteprandone, dát si něco k jídlu. U večere voláme Lence a Vincenzo jí musí říct co děláme a co dělat budeme, co motosraz a tak. Vracíme se zpět do Centobuchi za ostatními přáteli, co mezitím přijeli, a probíráme vše jen jak to jde. Ve 23:30h balíme. Vince ještě říká, že má novou práci, že jede ráno v 5h do Pescary, jezdí kamionem. Dneska, po té bouřce je jen 21°C. Cestou do kempu je mi pěkná kosa. Parkuju a hurá na kutě.

Den sedmý, pátek 6.7.2007, S.B.D.T., I
Teplota: 23°C, tachometr: 19484km, ujeto: 16km

Vstávám jako obvykle před osmou a obloha zase jako vymetená, úplně bez mráčku. Je to skoro jako u nás v ČR, teplo a pak bouřka. Docela se bavím pozorováním ČR sousedů. Každou volnou chvíli trávím čištěním a zametáním té jejich plechovky. Rituál, místo sednutí si ke stolečku, otevřít si vínečko a lelkovat je následující: otevírat a zavírat zadní a boční dveře, neustále lézt dovnitř a hned zase ven, každé třetí vystoupení do auta znamenalo vzít smeták a pořádně vše zamést. Vyndat věci ven z auta, omést je pak zase uklidit a pod nimi samozřejmě zamést. Papírovými kapesníky vše otírají, dveře, palubku, světla, tapecíruňk, Jako vrchol, je testování bočních dveří na dálkové ovládání a zkoušení běhu motoru, protože jiný důvod to mít nemůže. Ani chvilku nejsou v klidu, pořád jen běhají kolem auta. Jednou je budou muset i stou plechovkou zakopat. Zvláštní jak si někdo dokáže znepříjemnit dovolenou. Do toho proniká řev šílenců aerobic děvčat, které se snaží cvičit kdekoliv a kdykoliv, protože na halu nemají prostředky. Je to hrozný slyšet u moře na dovolený raz á dva, dozadu, vpřed a raz á dva... Celkem dobrá švanda je pozorovat u toho Italy, kteří je napodobují a tím se ohromně baví. Dneska se jdu podívat do centra S.B.D.T. na trhy. Vegetím v parku, je to takový palmový háj. Nechybí ani procházka k majáku a kolem starého přístavu k molu. Odpoledne se vracím do kempu, беру si věci a jdu k moři, kde jsem asi tak do 18h. V kempu si dělám něco malého k jídlu, protože večer mám sraz se všemi v baru. Přijeli do kempu další dovolenkáři. Jsou to Italové a hned mi povídají pocity z kempu, jsou stejné jako ty moje. Zkrátka to tu upadá. Podle průvodce, podle kterého sem zavítali to má být stinný 5* kemp s trávou, ale není tu ani jedno, stromy tu sice jsou, ale ořezané na pahýly a tráva tu neroste, už co jsem já jezdím těch 7 let. Šli hned na recepci, řekl jim 40 euro a že tu není tráva? Vždyť neprší. Hned odjeli a to ještě neviděli hajzlíky a koupelny. Chlápek z recepcce co jezdí na kole na obhlídku kempu, tu byl co by dup, asi jej nadzdvihl, šel asi zkontrolovat, jestli náhodou už ta tráva neroste. Večer jedu do Porto d'Ascoli na nákup, musím koupit kafe a jiné nezbytnosti.. Z nákupu pojedou rovnou do baru. V supračí jsem asi do 21h, pak jedu do baru, kde už je Vincenzo, Angelo a ostatní, jen Adriano stále nikde. Dáváme pívko a drbeme co je nového. Kecám hlavně s Angelem, koupil si novou tříkolku a tak probíráme loňské Stelvio, kde jsem viděl jeho značku DAT Jsme tu do 23:45h.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Den osmý, sobota 7.7.2007, S.B.D.T., I **Teplota: 22°C, tachometr: 19500km, ujeto: 13km**

Vstávám v 8h, snídám a kvasím před stanem. Včera večer se přestěhovali od českých čističů jejich sousedi, asi už měli dost toho jejich uklízení a smradu, nemluvě o neustále puštěným motoru. Taky včera někdo vyhodil ty skákající a řvoucí slepice. Také se tu konečně objevila uklízečka a uklidila koupelny a hajzlíky. Přichází ke mě v kempu soused, rodilý Peruánec a asi hodinu si povídáme. Navrhl mi, že bychom si mohli něco opéct, ale já dneska nemůžu, tak mu říkám, že možná zítra. Jdu na pláž, snad přijede Giancarlo a tak abych přišel i dřív, aby nečekal. Cestou potkávám Římány, tedy to jsou známí, každý rok sem jezdí na brigádu a jsou z Říma, proto Římáni. Vysvětlují mi kde je letos nonna se Simonem. Jsou letos v apartmánu vedle kempu. Když jdu okolo Simone zrovna na balkoně demoluje kohoutek. Kolem 14h jsem zpět v kempu a čekám na Giancarla, nedočkal jsem se. Na 20h jedu do Giovanni za Vincenzem. Jedeme na večeři do restaurace na druhou stranu S.B.DT. Někdo si dává pizzu, někdo mořský potvory se špagetama někdo jako Angelo, zvládne i 3 chody. Něco po 22h se vracíme do Giovanni, sedíme tu se všemy a je to super, přichází i Giovanna na pozdní zmrzlinu. Na 24h odjíždím do kempu.

Den devátý, neděle 8.7.2007, S.B.D.T., I **Teplota: 22°C, tachometr: 19513km, ujeto: 13km**

Vstávám v 7h, dnes je sraz nový sousedi přišli na pokec. Nejdřív jedu do centra S.B.D.T. natankovat a pak už do Pagliare. Jsem tu v 8h. Vyplňuji registrační list u šéfa, dostávám lístek na snídani do nedalekého baru. Sešlo se nás žalostně málo jen 35 motorek. Trávíme na náměstí čas do 9h. Zajedeme na kafe a snídani do nedaleké cukrárny. Povídám si s Angelem a jeho drahou polovičkou. Zdravím se se všemi jako obvykle a hlavně se starými dobrými přáteli z předešlých akcí. Angelo mě mermomocí chce vyfotit na jeho novém triku, že to pak bude na jeho stránkách. Na 9h je plánován odjezd. Jedeme na Ascoli Piceno, Norcia, Forca Canapine, tunel 4,4km, mjíjíme bouračku motorkáře, zrovna ho nakládají. V Norcie zastavujeme u benzínové pumpy na malé občerstvení ve stylu slaného pečiva, bramborových lupínků a aperitivu. Pobydeme asi půl hodinky a pak jedeme zas dál. Jede se hodně pomalu, průměrná rychlost je tak okolo 30 km/h, takže teplota motoru je stále okolo 100°C a ventilátor se už ani nevypíná. Okolní teplota je na 38°C. Převodovce už ani moc nesvědčí to neustálé řazení 1 a 2. Jedu s klukem, který má FZ1 a tomu vylezla teplota přes 100°C a elektronika ani nedovolí motorku nastartovat. Prostě musí počkat až teplota motoru klesne. Kousek za Preci je další zastávka u malého, ale pěkného kostela, koná se mše a požehnání. Pod kostelem je malé muzeum, které obsahuje nálezy z okolí a staré knihy. Do kostelíka se jde cestou navazující na silnici a vedoucí k bráně s vraty. Po pravé straně je samotná budova kostela a za bránou se nachází malé nádvoří. V zadní části nádvoří je věž se zvonící, která je přilepená ke skále. Nádvoří z levé strany uzavírají další menší budovy. Pak jedu do nedalekého městečka na oběd. Kde se koná klasický program. Nejprve je na řadě několika chodový oběd a pak už probíhá další program srazu. Jako novinka je zvolena mis srazu, je naprosto úžasné jak všichni bez jakého koliv studu nebo ostychu blbnou a to je paráda. Prostě zábava a pobavení jak má být. Pak se pokračuje klasicky tombolou, která trvá až do 16h. a pak se vydáváme na cestu zpět. Cesta je zase pomalá a ve stejném tempu, motorce to moc nesvědčí a tak jedu napřed a čekám na Vincenza na náměstí v Pagliare. Ještě s dalšími kamarády uklízíme transparenty, stoly, židle a ostatní. Jeden jezdí s Fedexem a taky si děláme legraci, že Vincenza zabalíme do krabice a pošleme do ČR, protože jinak tam nepřijede. Jedeme k Vincemu domů, dáváme pauzu a pak jedeme sundavat transparenty po městě o konání srazu. Když máme hotovo vracíme se k Vincemu domů, protože dělá večeři. Moc se s tím nepáře. Asi ve 21:30h mu volá Giulia, že má přijet do Centobuchi, že je tam jeho dcera s vnučkou. Tak se pak sejdem zase v baru, ale později. V baru si dávám pivo a kecáme s ostatními dokud nepřijede Vincenzo. Dneska je poslední den, zítra odjíždím na Elbu. Takže když přijíždí v podstatě se loučíme, je smutný jako vždy, ale nedá se nic dělat. On sám musí ráno v 5h do práce. Odjíždím před 24h.

Den desátý, pondělí 9.7.2007, S.B.D.T., I **Teplota: 23°C, tachometr: 19845km, ujeto: 322km**

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Vstávám po 7h a začínám balit, přitom si dělám snídani, normálka. Soused z ČR přichází na pokec, balení mi tím trvá do 11:30h. Jdu zaplatit kemp do recepcce, 60 euro, dostávám 10% slevu. Přichází Miguel, peruánek, chvíli kecáme pak se loučíme. Jdu si do obchodu pro vodu na cestu a koho nevidím! Na kole jede kolem mě Adriano. přijel na chvíli na kus řeči, je dost v práci, tak alespoň na chvíli. Je tu asi 30 minut, tak pokecáme o všem možném a pak jede zase do práce. Já konečně dobaluju a v 11:30h opouštím kemp Sea side. Vyrážím na cestu po dálnici na AP a pak na Norciu. Dál pak po pěkné klikaté apeninské silnici č.396 do Tripanzana. Dělam přestávku a pak pokračuju po č.209 do Spoleta. Před Spoletem je pěkný 4 km tunel. Ve Spoletu v centru je pěkný hrad. Nacházím ceduli na Aquasparta, ale za chvíli už není označení žádné. Tak zas bloudím, ptám se některých místních občanů u domu, ale někteří vůbec nechápou co po nich vlastně chci. Pomalu mi dochází i benzín, zvláštní je to, že začne být problém pokaždé, když se dostanu někam mimo hlavní cesty a nebo někde zabloudím. U první pumpy chtějí nehorázný peníze tak na to kašlu a jedu dál. Trošku bloudím směrem na Fogliano, ptám se jedné paní na směr na Todi, říká, že mám jet po téhle silnici dál a pak doprava. Jenže na další křižovatce není žádná cedule. Beru to podle instinktu doleva a zastavuji v první vesnici u pumpy. Tady je cena dobrá a tak tankuju za 20 euro / 14,5 l. V tom přijíždí nějaký místní kovář, který má vedle dílnu. Dáváme se do řeči a popisuje mi cestu do Todi. Je dost podrobná a tak pak už nemám problém. Jedu dál, podle jeho rady na Stupido a pak Todi. Silnice je pěkná, klikatá. Z Todi už vede hlavní na Baschi č.448 a pak podél dálnice na Orvieto. Na kruhovém objezdu nabírám směr Bolsena a za městem zastavuji a kochám se městem postaveným na náhorní plošině. Pak stoupám serpentýnami a odbočuji na č. 74 na St. Lorenzo. Tady dělám pauzu. Tahle silnice vede až na č.ss1 Aurelia, tak se na ní připojím. Jedu přes pěkná stará městečka, ale nejvíce mě uchvátilo Pitigliano. Takže zastavuji a dělám obhlídku celého městečka. Je to paráda. Silnice vede serpentýnou hned po pokraji města po hradbách, já parkuju v jedné uličce hned na kraji a jdu se podívat kousek zpět odkud je hezký výhled z boku na celé město. Potom se vracím nazpět a sejdu do serpenýny, kde se od silnice odpojím a jdu přímo vstupní branou v hradbách do centra. Za branou je náměstí a zněj je vlevo i vpravo pěkný výhled na okolí. V levé části je nějaká socha, ale nic jsem z toho zvláštního nevyčet. Pak jdu dál a dostávám se do spleti úzkých uliček tak na jedno auto. Boční uličky vedou nahoru i dolů a jsou ještě užší. Hlavní ulička vede uvnitř města v puloválu a zní se rozbíhají ostatní vedlejší uličky. Vnitřní spojují tuhle hlavní mezi sebou a vnějšími se dojde k okraji terasy. V místě kde se hlavní ulička začíná vracet je postavený kostel. Prolezu všechno co se dá, místní obyvatelé jsou příjemní sedí venku baví se mezi sebou. Městečko je relativně malé a tak po 1 hodině už není ani kam jít, tak se vracím zpět k motorce a pokračuju v další cestě. Jedu dál až do Albinia kde se napojuji na ss1 a hned po 10 km je spousta kempů. Tak sem zajíždím. Je to tu dost drahý, ale nakonec nacházím za 11,50, ale motorku musím nechat na parkovišti u vrátnice. Je to z důvodu řešení mála místa. Zkrátka vtěsnat sem co nejvíce lidí, nejlépe tak, aby si koukali do talíře. Jednu noc, ale přežiju. Jdu si postavit stan, trošku je problém přemýšlet všechny potřebné věci od motorky do stanu. Jdu se vykoupat a pak si dělám rychle něco k jídlu mám trošku vínka a tak odpočívám u stanu na karimatce. Ráno uvidím co bude. Tady na východním pobřeží už vše počítají jako sezónu a ceny jsou dost vysoké. Normální cena za noc je okolo 20 euro. Brou.

Den jedenáctý, úterý 10.7.2007, Albinia., I

Teplota: 24°C, tachometr: 20063km, ujet: 152km, tankování: 11,5l/15 euro

Vstávám v 7h a po 9h vyrážím dál na cestu. Na parkovišti kecám s nějakým Italem na motorce, který tu taky parkoval a měl motorku zaparkovanou hned vedle. Informuje mě, že na téhle silnici je spousta kontrol a měří rychlost. Je z Milána a před měsícem byl v Praze, líbila se mu. Také mi povídá, že je spousta lidí ubytovaných v tomhle kempu jezdí auty na pláže na ostrovy, protože jsou krásné, prý jako na Kubě nebo vůbec v Karibiku, s bílým pískem. Možná proto ty ceny, říkám si. No zas mám aspoň co prozkoumat při nějaké další cestě. Jedu po nájezdu na ss1 a hned po km můj radar. Jedu stále na Grossetto 70/90km/h, podle toho jak se blíží křižovatka. U Grossetta je most dlouhý 4,5 km a pak už mířím na Livorno. Zanedlouho vidím ceduli Porto Isola Elba, odbočuji a přes nájezdy a podjezdy se vracím na Piombino. Elba je už na obzoru vidět. Přijíždím do přístavu a zastavuji u MOBY kanceláře, kde prodávají lístky. Mimo jiné také na Korsiku. Než se stačím rozkoukat, mám lístek. Jednosměrný stojí 31 euro a obousměrný stojí 62, takže je to stejné. Přijíždějí Italové ze Sicílie na FJR a tak spolu kecáme o cestování a motorkách. Pak jedeme do přístavu přímo k molu 1 odkud odjíždí ve 12:10h náš trajekt. Je 12h, předjíždíme celou frontu aut a jsme hned vpuštění na palubu. Po vjetí na palubu trochu přidávám plyn a dávám si lehký drift zadkem. Holt, to není asfalt, ale ok. Parkuju a kurtuju. Jdu na palubu, vypadá to jako malý trajekt na Korfu, říkali jsem mu pantoflíček. Celá loď je pomalovaná kreslenými postavkami jako je Tweety. Celkem slušně fouká, vlny jsou asi tak 2m. Na palubě potkávám Poláky a tak kecáme, fotíme, kocháme se. Rackové lítají kolem lodě, jsou velcí a ochočení. Přiblíží se i na 50cm. Elba se blíží. Vjíždíme do přístavu Porto Ferraio, je o něco menší než ten na Kerkyra, ale jinak stejný. Po vylození se loučím se Sicilíany i Poláky.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Jdu do tourist info a beru si seznam kempů a mapku ostrova. Vypadá to, že nejlevněji bude okolo Porta Azzurra. Jedu se, ale podívat ještě hned podle značek 2 km od porta Ferraira. Je to krásná vyhlídka, vše připomíná Korfu. Zátáčky, moře, zátoky, útesy, laguny i rostliny. K jednomu z kempů se sjíždí z kopce po vápencové cestě, kudy vedou i odvodňovací kanálky a pokaždé když se přes něj dostanu předním kolem a odlehčím se, dostanu malý smyk. Jeden kemp stojí 23 a druhý 22 euro. Tak jedu zpět na Azzurro, po cestě stavím v kempu Lido a tady chtějí jen 18 euro, ale prý budou mít volné místo až za 5h. Tak jedu až do Azzurra, je to perfektní zátoka. Projíždím městem a kousek za ním je odbočka a cedule na vybrané kempy. Za jeden chtějí 17,5 a druhý za 15 euro. Jasně, ten beru, je na posledním místě. Jdu se ubytovat a zapsat. Platím rovnou 3 noci ať mám klid, platím tedy 45 euro. Jdu na chvíli k moři. Posedávám u vody, kecám s ostatními koupáky. Voda je docela studená, ale čistá a všichni šnorchlují. Je tu cesta co vede přes kopec do městečka a k pevnosti v Porto Azzurro. Potom se vracím do kempu a jedu do města na něco k jídlu. Jsem v Capoveri kde je supermarket Conad, kupuju vše co potřebuju. Stejnou cestou se vracím do kempu, je to asi 15 km. V kempu si dělám něco k jídlu a sousedi mi půjčují židli a stoleček.

Den dvanáctý, středa 11.7.2007, Porto Azzurro, Elba, I
Teplota: 24°C, tachometr: 20215km, ujet: 104 km

Vstávám před 8h a jdu si koupit snídani. Vegetím u stanu. Sousedi balí, ale nejde jim nastartovat, přijíždí jiný kempař, s autem a startují přes kabely, ale ani to nejde. Jeden pól nemá kontakt. nakonec to nějak vyřešili a odjíždějí. Balím co potřebuju a po 11h jedu na obhlídku ostrova. Jedu na Lido, Norsis, Cacona. Pěkné výhledy na moře, silnice nic moc, je to samá díra. Pak jedu přes kopec do Porta Ferraira. Obcházím supračče, protože mi ráno došla bomba na vaření. Musím ji sehnat. Mají jich dost, ale jen ty napichovací, já potřebuju šroubovací. Jdu na náměstí a v obchůdku kde má pán úplně všechno se ptám zda ji nemá. On jde dozadu, a za chvíli má v ruce 270 a 470, beru tu menší, jsem rád. Pak jdu do přístavu a do přístavní pevnosti. Pěkné lodě. Voda je čistá, jsou vidět ryby a na provazech u loděk i mušle. Pak jdu do druhé pevnosti nad městem. Je to stejná jako ta dole. Vracím se k motorce a jedu se podívat do Procchio, Spartaia. Výhled na moře a zákoutí pobřeží je stejné, pořád se opakující kýčovitá nádhera. Pokračuju na Marciano, Marino. Z Marciana jezdí lanovka na Mont Capanne 1019m.n.m, ale do toho nevlezu. je to budka a kymácí se na všechny strany. Je pro dvě osoby. Jdu na prohlídku města, kláštery a pevnost. Silnice tam vede nahoru taky, ale po chvíli se mění na šotolinu (vápencovou) s pořádnými výmoly. To není nic pro mě a mou motorku. To je spíš na terénní. Prý se dá nahoru jít i pěšky, za 3h jsem tam. Musím to vypustit, protože už je skoro 15h a než bych se dostal nahoru a pak zas dolu, byla by už pomalu tma. Tak jedu dál na Andrea, což je nejhezčí výhled od Patresi po Pomonte. Jede se při kraji hory, dolů je 100m sráz, útesy a moře, na druhou stranu skála. Na obzoru je vidět Capri a kousek vedle Korsika. Jsou tu i odpočívadla s nákresy kde co je a jak se to jmenuje. Po chvíli rozjímání se vracím zpět přes Fetevii, Secchetto, Cavoli Marina di Campo, Locana, Morsi, Lido a Porto Azzurro. Ve městě se zastavuji pro chleba a pak už jedu do kempu. Je 18h. Dělal jsem si něco malého k jídlu. Vegetím. Jdu si lehnout do stanu, ale vzali ho útokem mravenci. Snažím se jich co nejvíc vyhnat, ale to je nemožné. U zipu mám díru tak ji ucpávám kapesníkem a jdu spát.

Den třináctý, čtvrtek 12.7.2007, Porto Azzurro, Elba, I
Teplota: 22°C, tachometr: 20319 km, ujet: 104 km

Vstávám před 8h, ale až v 10h jsem schopný něco dělat. jdu se podívat na pevnost nad městem. Cesta vede hned z pláže. Po úbočí útesu, vlastně hned za kopcem je Porto Azzurro. Cesta vede okolo pevnosti pod hradbami, je to pěkný. Výhlídky na moře a spousta lodí. Cesta mi trvala asi 20 minut. Zastavuji se brány kde je vchod, ale je tu funkční vojenská základna a tak se nikam nemůže. Tak se pomalu vracím zpátky a jdu kousek blíže k centru Porto Azzurro. V kempu jsem okolo 12h. Odpočívám v kempu po výstupu na kopec a sousedé mě zvou na oběd. Máme rýži s mušlema a chobotnicí. To je paráda miluji tyhle mořský potvůrky. Sedíme, kecáme, jejich dcera umí anglicky, takže je to fajn. Ptám se jich kam se dá ještě jít, co stojí za vidění. Říká mi, že na druhé straně ostrova je pěkná zátoka s černým pískem u jezera, cesta trvá tak 45minut. Super, jdu tam. Cesta vede rovnou z pláže po schodech a pak po útesu hned doprava. Cesta šotolinová. Chce se to držet co nejvíc u moře. Občas je nějaká odbočka mířící k bráně do zahrady. Jsem na konci cesty a dál to zdánlivě nikam nevede, ale mezi ploty je

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

v roští úzká cesta, která prudce klesá. Zkouším to tudy. Po několika metrech se dostávám na úpatí útesu. Jdu po něm až na pláž. Procházím malým centrem a dávám se jedinou cestou, která tu je. Jdu, ale na soukromou cestu a pak na pozemek také soukromý. Jdu co nejrychleji, za cedulí odbočuji doprava a po několika schodech scházím o pár metrů níž. Ptám se jedné paní, zda se tudy jde k jezeru a ona na to, že je to hned za rohem. Tak jdu dál, po chvíli vidím černou pláž, sopečné vyvěřeliny a jezero. Okolo břehu jsou červené, žluté a hnědé kameny. To je od minerálů. Stojí za to podívat se kousek dál do kopce za jezero. Je odtud pěkný výhled na jezero a pláž. Vracím se na pláž a na malý ostrůvek. Tady se usídluju na zbytek dne a pozoruju podmořský život. Je tu spousta ryb jako v Egyptě, jen ty korály tu chybí. Dno je stejný, sem ta nějaká ta řasa nebo cosi jako houba s obráceným kloboučkem. Ve větší hloubce za útesy jsou už řasy jako tráva, vysoké tak 50 cm. Ježovky jsou poschovávané mimo proud v kdekjaké skvifě, a že jich je. Vracím se do kempu po 18h. Jdu dát sprchu a dělám si večeři. Večer trávím lelkováním a povídáním si se sousedy.

Den čtrnáctý, pátek 13.7.2007, Porto Azzurro, Elba, I

Teplota: 24°C, tachometr: 20319km, ujet: 152km, tankování: 11,5 l / 15 euro

Vstávám před 8h, balím a sousedka mě ještě volá na kafe. Píšu jí adresu. Loučíme se a já po 10h odjíždím do přístavu Porto Ferraio. Jsem tu v 11h. Doprava je hustá a pořád se nejede víc jak 40km/h. Neuvěřitelný co času zabere 15 km. Když konečně dojezu do Porato Ferraia tak hned zastavuji u prodejny lístků a prodavačka se mě ptá jestli chci společnost Moby nebo Terramar. Ptám se co jede dřív a co je levnější. Další dvě lodě jsou vyprodané a tak musím čekat do 12h na odjezd s Terramarem a je o 7 euro levnější. Platím lístek za 23 euro a nějaký drobný. Jedu do přístavu. Jeden z organizátorů co má na zádech CREW tropí takový chaos při naložování, až to není hezký. Jsem na molu 4. Když odjede loď v 11h, molo zavírají a my se musíme přesunout na molo 7. Mezitím odjíždí a přijíždí MOBY. Před 12h přijíždí konečně můj trajekt. Po vylození nastává další chaos, zvaný naložování. Jeden mě pouští na loď, druhý dává stranou, takže se na loď dostávám skoro poslední. Pak ještě dělají manévry uvnitř, i když venku už žádné auto není. Řídí to tak, že mi málem naboural motorku a ještě mi přejel nohu, kretén. Třískám mu do zadního okna a posílám do háje. Soused motorkář se na tom podílí stejným dílem. Nikdo si, ale nedovolí nám oponovat. Doladíme kurtování motorek a jako poslední jdeme na palubu. Cesta je v pohodě a klidná. Jeden racek se nechává za letu krmít z ruky, mazák. V přístavu v Piombinu jsem ve 13:30h, mám pěkný skluz. To se mi můj plán nezdaří. Jedu tedy rovnou po č.1 na Livorno, Pisu. Tady je pěkná bouračka motoroky, vidím tedy jenom motorku namáčklou pod svodidlama. Před Pisou jsou u silnice černošky (prostitutky), ani to se nezměnilo. Najednou mě na silnici "předjíždí" nějaký velký stín. Nevím co to je a nic kolem sebe nevidím. Tak se podívám nahoru a nade mnou asi 50m letadlo! Projíždím centrem Pisu, dotankovávám za 15euro/11,5 l a jedu kolem parkoviště kde jsme parkovali před 3 lety. Mířím kolem šikmé věže směrem na Luccu pak po SS12 na Modenu a Abetone. Silnice je tu pěkná, samá zatáčka, doprava malá a pomalá. V Borgo je pěkný most a pak jedu na Abetone kde je stoupání a pak hned klesání na passo. Pak jedu kousek údolím podél silnice č.12 a vracím se na ní v Lama Mocogno. V jednom servisu se ptám na cestu, protože se mi to teda nezdá, ale pán mi říká, že jedu dobře. Kousek za Lama Mocogno začíná stoupání a v jedné zatáčce vidím kemp. Zajíždím tam a ptám se na cenu. Stojí 12 euro, tedy zůstávám. Alespoň nemusím zajíždět stranou a budu zítra pokračovat přímou cestou. V kempu se jdu ubytovat, dělám si večeři a jdu spát, jsem nějak utahaný. Přijde mi, že je nějak chladno, ale ne tak jako na Elbě. Celý den se teplota pohybovala okolo 38°C a teď ve 21h je 31°C...

Den patnáctý, sobota 14.7.2007, Mocogno, I

Teplota: 19°C, tachometr: 20561km, ujet: 540km, tankování 11,5 l / 20euro

Dnes v noci to bylo teda fakt něco, opodál ve vesnici před 23h začala produkce nějakého pitomce, který 4 hodiny nedělal nic jinýho, než že pouštěl dokola 4 druhy debilního bubnování a to doplňoval vzkřeky, který snad nahrál kde se jen dalo. Jako příklad třeba startování motoru, troubení aut, chroptění špatně naladěného radia. Tomu teda říkám umění a muzika. Připadám si jako Mr.Bean v tom díle ve vlaku, kdy nevěděl čím si má ucpat uši. Také mi v noci někdo rachotí a povídá si před stanem. Ráno, jsem zjistil, že přijeli Francouzi a ukradli mi stoleček a židle, které jsme měl před stanem, i když jich je všude okolo spousta. Zkrátka mentalita západních velkých národů, co by od nich vlastně člověk mohl čekat jiného, říkám si zlatý střední východ. Vstával jsem v

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

8h, něco málo si dělám k snídani a pomalu balím, abych měl klid a čas na cestu. Ráno je pěkné, svítí slunce. Jen děti těch Francouzů dělají neuvěřitelný kravál. Třískají dveřmi od auta, po autě házejí šišky, lezou po stromech, skákají dolů, křičí na sebe, pouštějí rádio strašně nahlas... Odjíždím v 9:30h. Vyjíždím z kempu a hned se napojuji na č.12. Jedu po ní až do Modeny. Před Modenou jsem zahlédl odbočku na Maranello a tak jsem se rozhodl, že se tam zajedu podívat. Po chvíli jsem tam, zaparkoval jsem motorku a šel se podívat po městě. Normálka. Kousek za Marenellem, asi 20 km se napojuji podle cedulí zase na č.12 a pokračuji na Veronu. Před Veronou tankuji 11,51 / 20 euro a jedu rovnou do Verony. Pře cedulí centrum, odbočuji na superstradu a po té objíždím celé město po obvodu. Držím směr Treviso, Bolzano a Brixen. Cesta je dobrá, ubíhá skvěle, což jsem vůbec nečekal. Jedu stále okolo 90 -100km/h, vůbec to nějak neřeším, jedu klasicky po italsku. Dělán si cestou několik zastávek a za nedlouho jsem u sjezdu na Brunico. Tady často sjíždíme, když jedeme na Cortinu. Napojuji se tu na dálnici a mířím si to k mýtu. Platím po 40 km 3,3 eura a po dalších 15 km opouštím dálnici a vracím se na č.12, protože jinak bych musel platit za Brenner. Sice zmizela cedule "ultima uscita" a místo ní je tam modrá cedule Brenner. Okolo 17h opouštím Itálii a jedu dál na Innsbruck. Po cestě míjím 2 policejní kontroly. Před mnou jede auto, který je na nervy z toho jak před ním jede Fiesta 50km/h v zatáčkách. Bikeři si dávají znamení kde jsou policajti, on si toho asi nevšiml. Před mostem, kde byla 70km/h a zákaz předjíždění mu ruply nervy a Fiestu předjel. Hned za mostem vyskočil policajt a bylo. Dávám si zase pauzičku, bavím se tím, že upozorňuji projíždějící motorkáře na číhající policajty. Pokačuju na Matters, Axams, abych nemusel platit dálnici. Teda kupovat nálepku. Pak přejíždím dálnici a jedu na Zirl a Seefeld, kde dotankovávám 15,81 / 18 euro a pokračuju na GAPA. Přímo v GAPA je kemp, ale je hogofoho za 13,5 euro a tak pokračuju dál na Lermoos. Na konci GAPA je kemp za 11,5 euro a tak tady zůstávám. Je 19h, se mnou přijíždí i pár starších Brňáků a tak se dáváme do řeči, stavíme stany vedle sebe. Děláme očistu a večeři. Večer trávíme společně. Doufám, že dnes v noci, ale bude klid. Celý den bylo teplo, okolo 36°C, za Brennerem okolo 30°C. Sousedé jsou horalové a na zítra se chystají na Zugspitze. Ptal jsem se jich jestli nebyli v Nepálu, že se tam taky chystám. On na to, že jo, že byl okolo Anapuren, a že je to to nejhezčí co kdy z hor viděl. a prý to není nijak náročný výstup. Prý to jde snadno a rychle nahoru a tak si člověk musí dávat pozor na výšku, aby mu nebylo zle.

Den šestnáctý, neděle 15.7.2007, GAPA, D

Teplota: 14°C, tachometr: 21101km, ujeto: 529 km, tankování: 131 /400Kč

Ráno vstávám v 7h, je pěkně, nebe bez mraků a ani není zima. Snídám, balím a po 9h vyrážím na poslední tranzit na zpáteční cestě domů. Pojedu asi po dálnicích, nemám chuť se nikde zdržovat. Jedu jako vždy, GAPA, München, Regensburck a Rozvadov. Tankuju u Stříbra 131 / 400kč. Pokračuju na Jesenici, Žatec, Raná a domů. Doma jsem po 16h, je teplo a tak je to dobrý.

Konečný stav tachometru je 21630km.

Měj jsem toho dost a v duchu jsem si říkal, že jsem se měl na to vyprdnout, ale když jsem viděl jaký bylo celou neděli počasí tak jsem byl šťastný, že už jsem doma.